Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 170 (920) ♦ Четвер, 8 вересня 1994 року ♦ Ціна договірна

РАЗОМ У XXI СТОЛІТТЯ

Я радий можливості відвідати Україну і познайомитися з цією красивою країною. Користуючись нагодою, хотів би від імені китайського народу передати українському народові, зокрема жителям Києва, сердечний привіт і виявити високу повагу. Про це заявив у Бориспільському аеропорту Голова КНР Цзян Цземінь, який прибув з офіційним візитом до Києва.

Україна є важливою європейською країною, яка має величезний потенціал, відзначив Голова КНР. Народи Китаю і України єднають узи традиційної дружби. Китай надає великого значення розвиткові відносин дружби і співробітництва з Україною, підкреслив він. З часу встановлення дипломатичних відносин між двома країнами успішного розвитку набули китайсько-українські відносини в політичній, економічній, торговельній, культурній та інших галузях.

Головна мета мого візиту, сказав далі Цзян Цземінь, полягає в тому, щоб разом з керівниками України шукати шляхи подальшого розвитку відносин між двома країнами з метою піднесення їх на новий рівень, звернений у XXI століття. Під час візиту між мною і Президентом Леонідом Кучмою, іншими керівниками України буде проведено поглиблений обмін думками з питань двосторонніх відносин і міжнародних питань, які становлять взаємний інтерес. Намічено підписати ряд документів щодо розвитку двосторонніх відносин.

Впевнений, що цей візит поглибить наші взаємні розуміння, довір'я і дружбу і відкриє нові перспективи китайсько-українських відносин на благо двох країн та їх народів, підкреслив Голова КНР.

* * *

У Блакитному залі Маріїнського палацу відбулася розмова Президента України Леоніда Кучми і Голови КНР Цзян Цземіня. У ній беруть участь: з українського боку — виконуючий обов'язки міністра закордонних справ Геннадій Удовенко, глава Адміністрації Президента Дмитро Табачник, Посол України в КНР Анатолій Плюшко, з китайського боку — віце-прем'єр Держради, міністр закордонних справ Цянь Цічень, Посол КНР в Україні Чжан Чжень. Паралельно у Зеленому залі пройшли переговори між українською і китайською делегаціями.

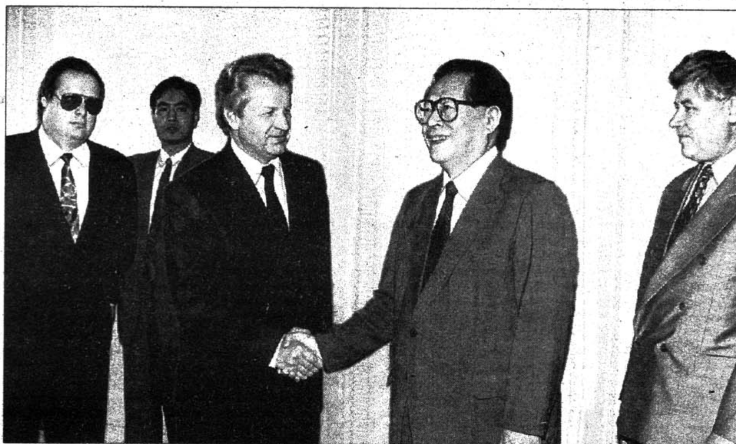
* * *

Після завершення розмови Президента України Леоніда Кучми і Голови КНР Цзян Цземіня відбулись українсько-китайські переговори під їх керівництвом. У ході переговорів було проаналізовано стан двостороннього українсько-китайського співробітництва в різних галузях, визначено основні напрями і конкретні форми його подальшого розвитку, а також обговорено актуальні міжнародні проблеми, які становлять обопільний інтерес.

Відзначалось, що після встановлення дипломатичних відносин між Україною і КНР в січні 1992 року співробітництво між двома країнами у багатьох галузях набуло динамічного розвитку. При цьому пріоритетним напрямом є торговельно-економічна сфера. Обсяг торгівлі між двома країнами неухильно зростає. Якщо в 1992 році він становив 223 млн. доларів США, то в 1993 році зріс до 587 млн. американських доларів, тобто в 2,5 раза. Зараз Китай став найбільшим торговельним партнером України за межами СНД.

Однак, відзначали учасники переговорів, є ще чимало невикористаних резервів. Зокрема, активніше повинна діяти українсько-китайська міжурядова комісія з питань торговельно-економічного співробітництва. Під нього підведено солідну договірно-правову базу. Вже підписано майже 30 угод, які регулюють взаємодію сторін у різних галузях. Планується підписання ще ряду важливих документів, які, безумовно, сприятимуть поглибленню рівноправного і взаємовигідного співробітництва між двома державами.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗУСТРІЧ ОЛЕКСАНДРА МОРОЗА З ЦЗЯН ЦЗЕМІНОМ

Успішний розвиток відносин між Україною і Китаєм, безумовно, служить інтересам не тільки наших народів, а й усього світового співтовариства»,— заявив сьогодні Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на зустрічі з Головою КНР Цзян Цземіном, який перебуває у Києві з офіційним візитом. Він відзначив, що за останні роки зв'язки між двома державами набули нового імпульсу. Однак, підкреслив Олександр Мороз, можливості співробітництва використовуються далеко не повністю. Наприклад, обсяг торговельних відносин не задовольняє ні ту, ні другу сторони. Необхідно більш конкретно займатися контактами на міжурядовому рівні, а парламентарі в свою чергу повинні створити чітку правову базу для таких відносин.

Цзян Цземінь відзначив, що у Китаї надають великого значення розвиткові відносин з такою великою європейською країною, як Україна. Встановлення у 1992 році дипломатичних відносин між нашими країнами, підкреслив він, відкрило нові перспективи співробітництва. Цзян Цземінь передав Олександру Морозу запрошення від глави парламенту відвідати КНР у зручний для нього час. Запрошення було з вдячністю прийнято.

В ході розмови Олександр Мороз висловив ідею про будівництво євро-азіатської трансконтинентальної автомобільної магістралі, яка могла б пройти за маршрутом відомого в історії «шовкового шляху». Цзян Цземінь підтримав таку ідею, заявивши, що її здійснення вимагатиме додаткових консультацій і узгоджень.

Олександр Мороз відповів також на питання журналістів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Л. Кучма пропонує конституційну угоду

Відбулася зустріч Президента України Леоніда Кучми з новообраними народними депутатами Верховної Ради України. Керівник пресслужби Президента Михайло Дорошенко виклав журналістам, запрошеним на зустріч, але не допущеним до зали, головні тези з виступу Леоніда Кучми. Характеризуючи відносини між гілками влади, Л. Кучма сказав, що не слід сподіватися на безхмарні стосунки, «ми не в стані війни і до такого стану не дійдемо, хоча засоби масової інформації саме так подають ці стосунки». Леонід Данилович також підкреслив, що виступав проти формування уряду до проведення президентських виборів і висловив незгоду щодо «визначеного» йому деякими іронізаторами десятивідсоткового впливу на процес формування уряду, що навіть нині він ще не вибрав цей «ліміт». Кадрові зміни проводяться «для наведення порядку, після чого можна щось робити в економіці, інших сферах життя».

(Закінчення на 2-й стор.).

Вівторок був приємним днем для прихильників спорту нашої країни. На київському стадіоні «Динамо» молодіжна збірна України з футболу в стартовому матчі відбіркового турніру першості Європи взяла гору над литовськими однолітками. А в столичному Палаці спорту спортсмени клубу «Київ-Баскет» у матчі Кубка Європи буквально розгромили суперника з Нідерландів — «Мустанг-Джинс».

Подробиці про ці події читайте на 8-й стор.

Продиктовано в номер

Сесія ВР Криму продовжує роботу

Після канікул поновила роботу перша сесія Верховної Ради Криму. Президія парламенту пропонує до розгляду народних депутатів, зокрема, такі питання: проект Закону «Про Конституційний суд», звіт президента РК Юрія Мєшкова про його зарубіжні поїздки, проект Закону «Про приведення у відповідність з Конституцією РК Закону Республіки Крим «Про президента». Плановано також прийняти звернення до Державної думи і Ради Федерації РФ з нагоди участі Республіки Крим у підготовці і укладенні широкомасштабного українсько-російського договору.

Податківці стукають у двері, і їм змушені відчиняти

За повідомленням прес-служби Головної державної податкової інспекції України нещодавно підбито підсумки роботи за січень — серпень 1994 року. В результаті перевірок фінансової діяльності 176 тисяч підприємств і 303 тисяч громадян — суб'єктів підприємницької діяльності до державного і місцевих бюджетів додатково нараховано понад 6,4 трильйона карбованців. За порушення податкового законодавства притягнуто до адміністративної відповідальності майже 213 тисяч осіб, які мусять сплатити 51 мільярд 447 мільйонів карбованців штрафу. Виявлено також чимало порушень податкового законодавства, за які передбачено кримінальну відповідальність. Матеріали більш як трьох тисяч перевірок передано до суду і дві тисячі — до правоохоронних органів.

Запоріжці приречені...

«Дуже важко усвідомлювати, що вже наступної осені приречені на дефіцит озимої пшениці ...»

Саме ці слова начальника управління сільського господарства виконкому Запорізької облради Юрія Гаврікова об'єктивно передають критичність ситуації, в якій опинилися хлібороби. Хоча підійшли оптимальні строки для сівби озимих і є достатньо посівного матеріалу, техніка не може вийти в поле через брак вологи в грунті.

Ледь більше 12 відсотків площ, відведених під озимину, мають на сьогодні достатню кількість вологи.

Спільні навчання у форті Брегг

З 6 по 16 вересня ц.р. у форті Брегг (США) проходять спільні навчання підрозділів аеромобільних військ Збройних Сил України та США. Вони відбудуться у відповідності з програмою двосторонніх контактів між військовими відомствами наших країн.

Українське військо на навчаннях представлятиме взвод аеромобільних військ із ПрикВО на чолі і полковником Володимиром Ковалем.

Л. Кучма пропонує конституційну угоду

(Початок на 1-й стор.).

На зустрічі Л. Кучма вперше висловив свою пропозицію про необхідність підписання конституційної угоди між гілками влади, котра була б чинною до прийняття нової Конституції. Це «могло б розвіяти на найближчий час якісь найгірші припущення, дало б змогу добитися більшої злагоди між гілками влади».

З другого боку, повідомив М. Дорошенко, Президент підкреслив, що як гарант Конституції не допустить порушень Основного Закону будь-ким в односторонньому порядку.

Щодо виступів народних депутатів, то журналістам повідомлено квінтесенцію: представник парламентської міжрегіональної групи закликав новообраних депутатів приєднуватися до неї із центристських позицій. Вадим Гетьман запропонував запровадити особливий режим у кредитно-грошовій сфері для наведення порядку, що мало б запобігти запровадженню особливого режиму в економіці.

А Василь Кавун, за словами Михайла Дорошенка, сказав, що з виборів зробив один висновок: «люди не підтримали антинаціональну політику, яку проводило амбіційне попереднє керівництво держави», а також дуже критикував пресу і засоби масової інформації, «бо багато газет на свій лад і на свій розсуд трактують політику Президента й інших керівних структур», що, як зрозумів промовця М. Дорошенко, вигідно попередньому Президентові. В. Кавун також спростував інформацію, подану Ю. Звягільським в інтерв'ю «Правді України» про те, що село було забезпечене пальним, яке продавалося за ціною два мільйони за тонну. Господарство, очолюване В.Кавуном, та інші на Вінниччині купували бензин по 8 мільйонів за тонну, а солярку — до 7 мільйонів. Висновок В. Кавун зробив такий: тепер за час гласності сільське населення інформують гірше, ніж раніше.

РАЗОМ У XXI СТОЛІТТЯ

(Початок на 1-й стор.).

Робоча частина першого дня офіційного візиту в Україну Голови Китайської Народної Республіки Цзян Цземіня завершилася підписанням низки спільних українсько-китайських документів.

Спільну декларацію України і КНР скріпили своїми підписами Президент України Леонід Кучма і Голова КНР Цзян Цземінь. Керівники міністерств і відомств підписали угоду між урядами України і КНР про морський транспорт, між міністерствами зв'язку — про співробітництво в галузі поштового і електричного зв'язку. Були також підписані угоди між Міністерством внутрішніх справ України і Міністерством громадської безпеки КНР, а також протокол між міністерствами закордонних справ про співробітництво в галузі інформації.

Увечері від імені Президента України Леоніда Кучми на честь Голови КНР Цзян Цземіня було дано офіційний обід, на якому керівники двох держав обмінялись тостами.

* * *

Другий день офіційного візиту Голови Китайської Народної Республіки Цзян Цземіня в Україну почався з його зустрічі з Прем'єр-міністром України Віталієм Масолом. Розмова, в якій взяв участь виконуючий обов'язки міністра закордонних справ України Геннадій Удовенко, пройшла без представників засобів масової інформації. Як стало відомо з достовірних джерел, на зустрічі мова йшла про розширення і поглиблення торговельно-економічних відносин між двома державами, надання більшої конкретності та ефективності українсько-китайському економічному діалогу.

* * *

Учора відбулася прес-конференція віце-прем'єра Держради, міністра закордонних справ КНР пана Цянь Цічень для українських і зарубіжних журналістів.

Який був Рух, який є, які перспективи

Більшість політичних партій народжувалась у нас з ініціативи верхів: коли з'являлась ідея, група осіб намагалася створити структуру. Здебільшого серйозної загальноукраїнської структури з цього не виходило.

Сьогодні лише дві серйозні політичні сили структуровані по всій Українській державі. Це — Народний рух і Компартія.

Для Народного руху характерне було його народження паралельно до процесів і знизу, і згори: ініціативна група виробила концепцію спротиву режиму і сприяння реформаторським процесам в україно-радянському суспільстві та згуртувала тих, хто хотів працювати на творення незалежної Української держави.

Ці ідеї знайшли відгук і підтримку знизу — одночасно і повсюди йшло створення осередків під різними назвами. В підсумку маємо потужну політичну організацію.

У комуністів інша ситуація. Після багаторічного панування партійно-державної структури була спроба відтворення. Відтворення, звичайно, не вийшло. Однак, можливості адміністративного впливу, які збереглися в більшості регіонів України, дали змогу комуністам мати досить велику і організаційно оформлену структуру.

Тому, якщо говорити про ініціативи, які народжуються, слід пам'ятати про можливості досягнення декларованої мети.

Ми побачили тепер, принаймні під час довиборів до Верховної Ради, що в суспільстві з'явилась організована сила, яка буде привабливою для населення в Україні. Ми побачили, що ліві та представники реформістських демократичних організацій, які існують уже довший час, на довиборах практично не здобули собі нових представників, за незначним винятком. Отже, у суспільстві є потреба в політичній силі іншої орієнтації.

Найбільший вплив тут має нерівномірність політичної географії України. Не тільки культурна, не тільки економічна, а й політична різниця між регіонами України виразна.

Для того, щоб Рух міг співпрацювати з іншими політичними організаціями на шляху ринкових перетворень в Україні, на шляху реформ, які забезпечать ефективне управління в державі та функціонування економіки, що в свою чергу дасть можливості для реалізації соціальних програм, потрібно, використовуючи статус-кво в суспільній свідомості, знайти оптимальні рішення.

Тому я позитивно ставлюся до декларації про наміри створити політичну силу з ініціативи і на платформі депутатської групи «Реформи» у Верховній Раді.

Якщо проаналізувати роботу у Верховній Раді «Реформ» та Руху, подивитися на голосування з принципових, та й не тільки принципових, практично з усіх порушуваних питань, то розбіжностей фактично немає взагалі.

До певної міри є різні погляди на формування нового обличчя українського суспільства, української нації кінця двадцятого століття. Спостерігаються і розбіжності в особистих поглядах окремих лідерів Руху та нової депутатської групи.

Проте неупереджені відносини й контакти, як, скажімо, в Німеччині між Християнсько-демократичним та Християнсько-соціальним союзами, безумовно, сприяли б налагодженню плідної співпраці та взаємодії.

У нас може бути добра перспектива. Ефективна політична коаліція здатна прискорити темпи реформування українського суспільства та позитивно впливати на державотворчі процеси.

Участь окремих політиків, котрі перебували раніше в Народному рухові, а тепер через ті чи інші обставини, переважно неполітичного характеру, опинилися сьогодні в депутатській групі «Реформи» або серед ініціаторів створення під неї нової організації, думаю, є нормальним процесом.

Ми маємо знайти спільну мову.

По-перше, щоб реалізувати свої партійні програми.

По-друге, щоб через своїх представників в органах державної влади доводити до логічного завершення запропоновані суспільству під час виборчих кампаній шляхи розв'язання проблем.

До речі, 14—16 вересня в Одесі відбудеться перша всеукраїнська наукова конференція «Народний рух України: місце в історії та політиці». Захід присвячений п'ятиріччю Руху і організований Міністерством освіти України та Одеським державним політехнічним інститутом.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ,
перший заступник голови Народного руху, народний депутат України.

На порядок денний сесії ВР

ПРИВАТИЗАЦІЯ: ЩО НОВОГО?

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено заходи щодо виконання постанови Верховної Ради України від 29 липня 1994 року «Про вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за її проведенням».

Згідно з наміченим відповідні міністерства і відомства мають найближчим часом подати Кабінету Міністрів проекти державних постанов. Серед них — пакет документів щодо одночасної індексації основних фондів та номінальної вартості приватизаційних майнових сертифікатів, проект концепції створення та розвитку фондового ринку України, проекти законодавчих та інших нормативних актів, необхідних для забезпечення обігу в готівковій формі іменних приватизаційних майнових сертифікатів та запровадження взаємної конвертованості приватизаційних паперів.

Уряду будуть також подані пропозиції про вдосконалення механізмів участі іноземних інвесторів у процесі приватизації, управління державною власністю в корпоративному секторі економіки, а також проекти Державної програми приватизації на 1995 рік та ряду інших документів, що мають прискорити проведення приватизації.

Постановою Уряду визначено, що Фонд державного майна має зупинити, до затвердження Верховною Радою України переліку об'єктів, що не підлягають приватизації у зв'язку з їх загальнодержавним значенням, укладення договорів купівлі-продажу та договорів оренди з викупом об'єктів загальнодержавної власності та виконувати відповідно до чинного законодавства всі інші роботи, пов'язані з приватизацією таких об'єктів. Зупинено також укладення договорів купівлі-продажу об'єктів невиробничої сфери, що приватизуються шляхом оренди з викупом.

Фонд державного майна України здійснюватиме формування Державних програм приватизації з урахуванням галузевих, республіканської (Республіки Крим) і регіональних програм ринкових перетворень.

Хід виконання постанови буде розглянуто на засіданні Кабінету Міністрів у листопаді 1994 року. Контроль за виконанням постанови покладено на першого віце-прем'єр-міністра В.І.Самоплавського.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

Нотатки з приводу

ДОТАЦІЯ — ЦАРИЦЯ ПОЛІВ І КАБІНЕТІВ

Знайомий голова колгоспу у хвилину одкровення розтлумачував мені, чому він для своїх односельців, як рідний батько. «Бо вони, як один, залежать від мене — розпорядника техніки, добрив, грошей. У свою чергу, я залежу від районного начальства, яке виділяє мені відповідні фонди, а воно — від обласного, котре сидить на міністерських дотаціях і держбюджетних субвенціях. На цій вертикалі взаємозв'язків, яка, зрештою, живить розгалужену систему дотування сільського господарства, і тримаються і колгоспник, і чиновник міністерського рангу...»

Голова знав, що казав. Незважаючи на свій критичний вік, Дотація — ровесниця перших політбюро і наркоматів, принадна й чарівна для голів колгоспів і президентів, шахтарів і прем'єрів, як за часів СРСР. Дотація — це путана з путан. Вона повинна в Україні обслуговувати усі 52 мільйони чоловік. Якщо вона не прийде до аграріїв чи до шахтарів, до енергетиків чи до військовиків, недалеко й до соціальних збурень, спричинених ціновими струсами на споживчому ринку. Її поведінку виправдовують кілька років поспіль, ретельно уникаючи усіляких паралелей. За часів СРСР Україна користувалася Дотацією союзного Держплану, бо мала від'ємне торговельне сальдо з Російською Федерацією у 100 мільярдів доларів. Наїжджаючи раз у раз у Москву з горілкою та українським салом, наші «штовхачі» та урядовці добре-таки вивчили усі принади Дотації, коли вона виходить на міжреспубліканський рівень. Високопоставлений чиновник одного з українських міністерств повчав: «Дотація дає тобі владу. Україна з Росією завжди розмовляла, як боржник з кредитором, бо між ними стояла вона — Дотація... Зрештою, таку ж силу вона має і на внутрішньому ринку, підштовхуючи до дверей кабінету міністра фінансів прохачів з усіх куточків незалежної держави, залежної, проте, від Дотації...»

У серпні ц. р. в кабінеті міністра фінансів щоранку ділили бюджетну виручку. Як у конторі знайомого голови колгоспу. Тільки більше — щось 400 мільярдів карбованців. Виходили з кабінету, розуміючи труднощі міністра, який сподівався одержувати щоранку принаймні трильйон... І, до речі, якби система дотування сільського господарства або комунальної сфери була цивілізованішою, він би отримував цей трильйон.

Втім, серед моїх знайомих є такі, хто гребує Дотацією.

— Мене ображає, — каже один з них, — що держава дотує ціни на хліб до мого столу, світло в моєму домі, проїзд на міському транспорті і таке інше. Я спроможний платити більше, бо більше заробляю. І якби платив, менше народу злидарювало б. Але я не знаю, як розтлумачити нашому урядові очевидну істину, що одна спільна Дотація на мільярдера і бідака — це дурниця, а не соціальна справедливість.

Сергій ВУСАТИЙ.

Життя Рад

ДОНЕЦЬКІ ДИЛЕМИ

Інтерв'ю з головою Донецької міськради народних депутатів Володимиром Васильовичем Рибаком

— Володимире Васильовичу, вже вдруге вас обирають головою Донецької міськради народних депутатів. На нещодавніх виборах ви досить впевнено перемогли у боротьбі за крісло мера. Відповідного досвіду роботи вам, як кажуть, не позичати. Тож перше запитання: як вижити міськраді, а разом з нею більш як мільйонному індустріальному містові за нинішніх непростих умов?

— Сьогоднішні проблеми добре відомі. Далекий від патетичної думки, що всіх їх спроможна розв'язати моя команда, але маємо деякі рецепти, щоб успішно ліквідувати окремі, здавалось би, вже хронічні хвороби нашого життя. Та, зрозуміло, самих рецептів тут замало: треба мати кошти для того, щоби, так би мовити, придбати ті самі ліки. Це і є для нас нині найгострішою проблемою, адже бюджет міста не сягає і 50 відсотків. Тому щоразу опиняємося перед дилемою: або зазирати у завтра-післязавтра, або ж, поступово розв'язуючи актуальні питання, тримати в руках складну ситуацію сьогодення? Повірте, я й сам не від того, щоб помріяти, та за нинішніх критичних умов, що у суспільстві, просто не можу дозволити собі такої розкоші. І перш за все через брак належних фінансів. А щоб такі в міста були, слід будь-що стабілізувати роботу підприємств. Ось нещодавно я мав у Києві зустріч з керівниками уряду. Протягом години обговорювали питання, болючі для всіх великих міст країни. Головне з них: що треба негайно зробити, щоб оживити економіку підприємств республіки? Днями плануємо провести нараду з аналогічного питання і в Донецьку, так би мовити, на місцевому рівні. Я попрохав, щоб мені дали повну інформацію з усіх районів: де сьогодні підприємства не працюють на повну силу, де цілі колективи перебувають у відпустках, а це приховане безробіття! тощо. Маємо нарешті визначатися: що конкретно робити за нинішньої ситуації, щоб підприємства мали змогу випускати продукцію, люди — отримували зароблене, сплачували, як і належить, податки, а ми спрямовували б ці кошти на розв'язання соціальних питань міста.

— Свою розмову ми розпочали із проблем. Чи можете ви назвати найбільш пріоритетні напрями діяльності очолюваної вами міськради?

— Таких сім. Ми їх визначили в перші дні своєї роботи, запросили депутатів, керівників державних і недержавних підприємств, запропонували і сформулювали. Назву лише три з них. Перше: будівництво житла. Багато хто сьогодні каже, мовляв, переходимо до ринку, тож і житло треба всім лише купувати. Я з цим категорично не згоден — треба будувати і житло коштом міськради, коштом держави. Для тих, хто самотужки не в змозі купити квартиру, а їх — чимало. Звичайно, нині багато й таких, що купують собі житло — і, як кажуть, на здоров'я! Слід використовувати тут усіляки форми: давати, скажімо, людям особливі кредити, щоб могли прийти до нас і замовити житло. Адже сьогодні є така можливість, коли я можу виконати замовлення з будь- якої житлової програми, були б лише гроші... Другий, не менш важливий, напрям у діяльності нашої міськради, що його два-три роки тому ще не висували на перший план: соціальний захист населення. Породив цю проблему, на мою думку, різкий спад виробництва, коли люди не отримують зарплати, коли на пенсію, окрім хліба, нічого не купити. Ми розробили цілу програму соціального захисту населення: призначили міські соціальні пенсії, взяли під захист студентів, насамперед студентів-сиріт (таких 600) тощо. А оце поставили перед собою завдання: відібрати людей від сміттєвих ям. Ті, хто рано-вранці прокидається, можуть спостерігати, як нишпорять на смітниках у пошуках шматка хліба представники певних верств населення. Підрахували: щоб відкрити їдальню для таких людей, скажімо, на 50 місць, щомісяця потрібно 12 мільйонів — на шматок хліба, тарілку супу, склянку чаю. Кошти немалі. Але на нещодавній нараді я однозначно дав завдання всім дев'ятьом головам райрад міста: негайно відкрити бодай по одній такій їдальні у кожному районі. Адже це наші люди, і ми, попри все, зобов'язані не дати померти їм з голоду. Інакше що ж ми за суспільство таке!.. Мають відповідне завдання і працівники міліції. До речі, ще торік я підписав розпорядження, згідно з яким було закрито два медвитверезники, а на їх базі плановано відкрити нічліжки. Одна з них сьогодні вже працює, черга — за наступними... Третій напрям — чи не найболючіший для розвитку Донецька. Маю на увазі роботу міського транспорту. Тут я дещо не розумію керівників автопідприємств. Бензин їм дали, запчастини теж, адже свого часу міськрада прийняла рішення, що населення перевозитимемо безплатно. Тепер я, закономірно, запитую у транспортників: що від мене ще потрібно, щоб поновити колись закриті маршрути, зупинки тощо? Це ж їхня безпосередня робота! Цього врешті-решт, вимагають люди! Отож скликано днями нараду, запрошую всіх — від водія, ремонтника до керівника. Останні кажуть мені: «А може, Володимире Васильовичу, не треба?..» «Ні, треба!» — відповідаю. Інакше проблеми не розв'язати.

— У цьому зв'язку й запитання: які ж перспективи подальшого будівництва метро в Донецьку? Багато хто не без підстав вважає, що саме тут криються для міста транспортні проблеми.

— Нещодавно я зустрівся з В.Масолом. Ті 78 мільярдів, що прохав виділити на прохідницький комплекс, не отримав. Причина: країна переживає економічну кризу, коштів не вистачає. Та, попри все, міськрада продовжує фінансувати першу чергу будівництва донецького метро. Але вже не за горами дилема: чи будувати далі, чи зупинятися? Особисто я переконаний: без метро місто просто «задихається»...

— Кошти, кошти, куди не кинь. А чи допомагають тут вам місцеві держпідприємства, комерційні структури? Які ваші стосунки з ними?

— Гріх скаржитися. Жодного разу відмови у співпраці з їхнього боку не було. Наприклад, спільними зусиллями плануємо закінчити через декілька місяців ремонт місцевого оперного театру, що триває аж п'ять років. Сьогодні комерційні структури особливо активно підтримують культуру. Взяти хоча б ті самі численні фестивалі, що відбуваються в місті. Декотрі звинувачують нас: їх можна було й не влаштовувати, а «пустити» гроші на придбання для Донецька, скажімо, тролейбусів. Можна було, відповідаю, і на хліб «пустити», і з'їсти той хліб. Але, дякуйте, є структури, які прямо кажуть: потрібно коштів на підтримку культури — розраховуйте на нас, на інші потреби — перепрошуємо. Тому я мушу їм низько вклонятися і дякувати, що навіть у такій складній ситуації є порозуміння між органами самоврядування й керівниками підприємств, комерсантами. Сьогодні вони нам допомагають і в зведенні житла. І в придбанні ліків тощо.

— У центрі міста порядок, можна сказати, наведено. Але ж є ще й шахтарські околиці...

— Так, нам слід братися за робітничі селища, адже там мешкає переважна більшість донечан, там найбільше проблем. Я це добре усвідомлюю, тому й не дав згоду висуватися депутатом облради у центральних районах міста, де мені, гадаю, було легше перемогти. Я «пішов» у віддалений Петровський район. Там накопичилися серйозні питання, які не розв'язували десятки років. Скажімо, досі немає централізованого постачання води, її змушені завозити машинами. Але, гадаю, робимо це останній рік — прийде і до шахтарської Петрівки нарешті велика вода. А взагалі в місті цю проблему плануємо усунути через 7—8 місяців.

— Часто можна почути: «команда Рибака». Та й ви на початку розмови мимохідь згадали про таку. Що це: міф чи реальність?

— Команда справді є. Критерій добору кадрів простий: професіоналізм, уміння працювати з людьми, вислуховувати їх, а ще — порядність. Ніколи в житті не брав до себе у підлеглі родичів, друзів. Мене це стримувало б у роботі, дуже заважало. Щоб компетентно розв'язувати питання, людина має «пройти школу».

— Тобто?

— Особисто я пройшов, як кажуть, партшколу. Велику. І сьогодні це мені допомагає — як у житті, так і в роботі. Хоч би що там казали, а система роботи з кадрами в партійних апаратах була! Випадкова людина просто так не могла потрапити на керівну посаду. Тож усе позитивне з недалекого минулого, певен, слід запозичити і нам, а негативного позбутися... Ось за такими принципами й дібрано кадри нашої команди. Гадаю, люди розуміють мене з півслова, а я — їх. Це творчі працівники, я нікого не контролюю, у кожного свої функціональні обов'язки. Я кажу: коли людина прийшла до вас, то має вирішити питання сповна. Коли потрібна моя порада — будь ласка. Але в жодному я не відміняю своєї команди, хоча й не прибічник будь-що відстоювати честь свого мундира.

— Які тепер ваші стосунки з колишнім в.о. прем'єра Юхимом Звягільським? Колись ви були з ним в одній команді.

— Нормальні стосунки. Закладені вони давно й на суто діловій основі. Свого часу я був головою райвиконкому, він — директором шахти. Серед керівників підприємств Київського району міста більше, ніж Звягільський, уваги соціальним питанням не приділяв ніхто. Хоча були «магнати» — ого!.. Так, я прийшов до міськради в складі команди Юхима Леонідовича, працював під його керівництвом, багато чого навчився в нього. І щиро дякую за це. І сьогодні підтримуємо тісні стосунки, адже Ю.Звягільський — депутат Верховної Ради по Київському району Донецька. Дуже багато питань він розв'язував саме на місці. А я підтримую і організовую ці роботи.

— Ви — українець, добре володієте рідною мовою. Яке ваше ставлення до процесу національного відродження на Донбасі? Що робиться у цьому напрямі в Донецьку зокрема?

— Так, мої батьки родом з Київської області. Тато пройшов всю війну. У важкі повоєнні роки покликали його хлопці-земляки на Донбас — «великі гроші заробляти». Тут згодом я й народився. До шахтарського багатонаціонального краю, як то кажуть, прикипів усією душею. Ніколи не забуваю, що я від діда-прадіда — українець. Хоч би що там казали, але саме я, будучи головою Київського райвиконкому, перший відкрив у Донецьку українську школу. Звичайно ж, за активної допомоги української громади міста. А тоді, в час високої соціально-політичної напруженості, це було не так і просто зробити. Нині майже в усіх районах Донецька відкрито українські класи. Працюють національні ліцеї, колегіуми, дитсадки. Вважаю, не лише як українець, а й як мер великого міста, я просто зобов'язаний сприяти національному відродженню на Донеччині. І не лише українському.

— Після чергових виборів, що відбулися нещодавно на всіх рівнях, очевидно настає новий етап в історії незалежної України. Що ви могли б побажати своєму народові, землякам, собі, зрештою, на цьому нелегкому шляху?

— Певен, потенціал нашої держави дав можливість у трирічний термін подолати нинішню кризу. В нас для цього є все! Нам лише треба побажати одне одному кращої праці, щоб за цю роботу нам трішечки більше платили, щоб сім'ї наші краще жили, щоб зберігалася стабільність у суспільстві. Треба відродити у людей віру в краще життя, оптимізм. Це вкрай потрібно!.. Я, наприклад, на цих виборах спочатку вирішив не балотуватися — мене запросили на роботу до однієї із солідних фірм. Як то кажуть, працюй собі тихо і спокій не руш. Та коли 50 організацій міста висунули мене (я, до речі, як і раніше, сам свою кандидатуру не висував, покладався на думку людей), дав згоду. І ось тепер тягну свого воза. Разом з усіма. І вірую в краще — своє, рідного міста і свого народу.

Розмову вів Юрій ДОЦЕНКО.

На знімку: мер Донецька В.Рибак.

Колонка власкора

Не чекаючи манни небесної

Будемо з хлібом — у цьому запевнив населення Рівненщини перший заступник голови обласної Ради Григорій Бенедищук. Зазначимо: рівненці одні з перших в Україні виконали державне замовлення на продаж зерна, з чим їх тепло привітав Президент Леонід Кучма. Продаж хліба триває.

— Нинішніх запасів зерна, — заявив у пресі Григорій Бенедищук, — вистачить до нового врожаю. Цим я і спростовую чутки про голод та інші плітки. Будуть у нас і макаронні вироби, і тістечка, і крупи. Головне зараз — підготуватися до осінньої сівби...

Отже, виходить, що коли не плакати, чекаючи манни небесної, а працювати, то і з найскрутнішого становища можна виходити переможцем.

Домовилися співпрацювати

У виконкомі Рівненської обласної Ради проведено зустрічі з керівниками обласних осередків політичних партій і громадських організацій. Мета одна: знайти шляхи об'єднання зусиль для поліпшення політичного й економічного становища в області. Від обласної влади слово тримали заступники голови облвиконкому Іван Дем'янюк та Іван Кузьмюк.

Цікаві думки висловили Іван Кур'яник (УРП) й Анатолій Місяченко (економічна спілка «Регіон»), Борис Степанишин («Просвіта») і Геннадій Батаров (Соцпартія), Петро Бортник (Трудовий конгрес України) й Микола Вельгус (селянська спілка «Фермер») та інші. «Необхідно дивитися, — сказав, зокрема, Микола Вельгус, — яка партія, яка організація більше працює на розбудову держави. Жодна партія не повинна бути монополістом... Варто створити консультаційний комітет з представників різних громадсько-політичних сил».

Усі присутні на зустрічі представники політичних партій і громадських організацій висловилися за співпрацю з обласною владою. Місцева організація НРУ у цьому заході участі не брала.

Будуть бакалаври, будуть магістри

Новий навчальний заклад на Рівненщині — Острозький колегіум, що є філіалом національного університету Києво-Могилянська академія, — прийняв слухачів підготовчого відділення. Тут буде запроваджена двоступенева навчальна система, за якою готуватимуть спеціалістів з економіки, історії та культурології. Колегіум випускатиме бакалаврів та магістрів, фахівців з історії України і світу, архівознавства, краєзнавства та археології. Робочі мови цього престижного навчального закладу — українська та англійська.

Чути було далеко...

У Дубні, в тамтешньому історичному замку, відбувся триденний традиційний фестиваль рок- та поп- музики «Тарас Бульба». Продемонстрували своє «гучне» мистецтво молоді музичні колективи з України і зарубіжжя. Сам Тарас Бульба, знаємо напевне, такого й близько не чув, а то хтозна, чи був би таким героєм...

Товариство «Холмщина»

створено у Рівному. До нього ввійшли українці, депортовані сталінським режимом 50 років тому з етнічно українських територій. На Рівненщині таких людей майже 100 тисяч. Головою товариства обрано інженера Олександра Боровика.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Продиктовано в номер

Е. Лімонов бере на себе, як завжди, більше, ніж треба

6 вересня в Сімферополі відбувся тритисячний мітинг, організований Партією економічного відродження Криму /ПЕВК/. Осторонь стояли комуністи. За словами першого секретаря Компартії Криму Леоніда Грача, вони «в цьому дійстві участі не беруть, а лише спостерігають».
На мітингу вперше були присутні керівники ПЕВК і республіканських партій Криму. На думку одного з лідерів «Республиканского движения Крыма» депутата ВР Криму Вадима Мордашова, «це — парадокс, оскільки РДК підтримувала на виборах Ю. Мєшкова, а ПЕВК — Миколу Багрова».
Такий собі Едічка Лімонов, котрий назвав себе головою націонал-більшовицької партії Росії, взяв на себе, як завжди, трохи більше, ніж треба, запевнивши учасників мітингу, що разом з його соратниками конгрес «Русского национального единства» і «Трудовая Россия» зроблять все можливе для утвердження в Криму «русской идеи».
Але, як стало відомо з компетентних джерел, Е. Лімонов напередодні прибув до Севастополя без документів на в'їзд до закритого міста, а що він є громадянин Франції, то вранці 6 вересня Е. Лімонов мав давати пояснення співробітникам міліції, а не мітингувати.
Учасники мітингу висловили протест проти нинішньої політики ВР Криму і його президента Ю. Мєшкова, який «здійснює одну за одною зарубіжні поїздки, але від цього народові не легше». Крім того, на мітингу висунуто вимогу відправити у відставку «московський уряд» на чолі з віце-прем'єром Євгеном Сабуровим.

Виручатимуть ляльки та бізнесмени

На прес-конференції в Головному управлінні культури (ГУК) йшлося про «катастрофічне» становище київських кінотеатрів. Майже кожен — збитковий, неспроможний розраховуватися за комунальні послуги. За таких умов кінозаклади звертаються по допомогу до комерційних структур. Окрім того, ГУК наполягає на використанні приміщень кінотеатрів тільки для потреб культури. Так, наприклад, у кінотеатрі «Десна» працюватиме фольклорний ансамбль «Берегиня», в кінотеатрі «Електрон» — культурний центр, в «Дружбі» передбачається розташувати дитячий кінотеатр, «Орбіті» повернути статус документально-хронікального, а «Славутич» використовувати ще і як ляльковий театр.

Труба-діло?

Міністерство економіки змушене констатувати, що платіжна криза, падіння обсягів виробництва, зриви завдань з використання вторинних ресурсів, зокрема — металобрухту, не дозволять цього року виконати річне завдання з виготовлення прокату чорних металів принаймні на 8 мільйонів тонн.
Згідно з останніми даними, за вісім місяців цього року невиконання плану з виробництва прокату становить 6 мільйонів тонн, а виготовлення суцільнометалевих труб — 1,7.

Про скасування «літнього» часу

Державна комісія єдиного часу та еталонних частот України повідомляє, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 1992 року № 139 на всій території України у неділю 25 вересня 1994 року о 3 (третій) годині за київським часом скасовується дія «літнього» часу переведенням годинної стрілки на 1 (одну) годину назад.

На кого сподівається молодь? На себе

Як засвідчили останні вибори, найаполітичнішою групою населення в Україні є молодь. Факт — парадоксальний.

Адже зміни та революції — справа молодих.

Але чи наша молодь справді втрачена, чи тільки стомлена від політичних баталій?

Цього літа Український НДІ проблем молоді разом з центром «Соціальний моніторинг» Національного інституту стратегічних досліджень провели опитування молоді, щоб визначити її політичні орієнтації.

Передусім з'ясувалося, що молоді люди не вірять у близькі зміни на краще. Всього 11 відсотків опитаних сподіваються, що ситуація поліпшиться. 25,6 відсотка — вважають, що все залишиться без змін, 20,8 — прогнозують погіршення, а 42,6 — взагалі не визначилися. Отож зміна влади на всіх рівнях, на думку молодих громадян, не гарантує виходу України з кризи.

Що стосується конкретних політичних лідерів, то для 61,3 відсотка опитаних нині в Україні немає авторитетного політика. У решти симпатії розподілилися так: 10,4 відсотка покладають сподівання на Л.Кучму, 8,2 відсотка — на Л.Кравчука, 4,2 відсотка — на О.Мороза. Окремі політичні партії та рухи в молодіжному середовищі популярності практично не мають. Майже половина опитаних взагалі не знайома з більшістю політичних партій України. І вихід держави з кризи пов'язує насамперед з міцною і продуктивною президентською владою.

Дещо змінилося (у порівнянні з минулим роком) ставлення до державотворення, геополітичного становища України, окремих її міст і територій. 44,8 відсотка молодих громадян вбачають потребу об'єднати країни СНД в єдину державу, 20,1 відсотка — навпаки, відстоюють ідею повного виходу України з СНД, її орієнтацію на політичний союз із країнами Європи і готові до захисту її незалежності та територіальної цілісності.

Стосовно територіальної цілісності, — то ця думка домінує і в решти респондентів. Тільки 5,5 відсотка опитаних висловилися за статус Криму як незалежної держави, а ще менше — 4,5 відсотка — підтримали ідею входження Криму до складу Росії.

Такі на сьогодні політичні погляди молодих громадян України. Причини та наслідки вивчатимуть політологи. Але окремі висновки можна зробити вже сьогодні: 43,2 відсотка опитаних заявили, що взяти участь у акціях протесту їх змусить тільки зниження їхнього життєвого рівня... Молодь перейнята проблемою виживання.

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.

Боротьба за школу

Директор Запорізької середньої школи естетичного виховання № 103 Олена Ляшенко за голову схопилася, коли весною на батьківські збори майбутніх першокласників прийшло стільки тат і мам, що довелось ставити стільці в шкільній їдальні. Звичайно, неважко було передбачити, що перевантаженості школі не уникнути (як, до речі, й двом іншим школам нового житлового масиву «Південний»). І от з'ясувалося, що навіть навчання в три зміни не допоможе.

Знали про цю проблему і міські власті. Та економічні негаразди, дірявий міський бюджет «об'єктивно» настроїли всіх на думку: «не потягнемо». Щоправда, Комунарський райвиконком виділив ще минулого року певну суму на копання котловану та закладання фундаменту під нову школу. Тож і почала Олена Ляшенко як депутат міської Ради бити на сполох, стукати в усі двері: Я недарма наголосив на її депутатстві, бо саме постійна депутатська комісія міськради з освіти та культури одностайно підтримала колегу й винесла на сесію Ради питання про недопущення «заморожения» будівництва нової школи на «Пісках». І в рішенні записали: «продовжити фінансування». Коли ж одне за одним почали зупинятися промислові підприємства, майже припинилися надходження до бюджету, міськвиконком вирішив зробити все можливе, щоб до першого вересня пустити хоча б першу чергу шкільного комплексу. Тоді на це потрібно було 40 мільярдів карбованців. На сьогодні вже віднайшли 47. Але ще, кажуть, потрібно не менш як 10 мільярдів. Є надія, що віднайдуть.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Інтелігентно — про екологічні проблеми

Саме їх зробила пріоритетними на перших кроках своєї діяльності Асоціація молодої інтелігенції України, яка народилася у травні цього року при Київському міському комітеті у справах молоді. Ініціатори її створення — Вадим Тесленко, Анатолій Дигал, Василь Сало, випускники Українського державного університету харчової промисловості — залучили до цього молодих колег з альма-матер, які працюють над питаннями утилізації відходів молокозаводів, виробництва екологічно чистої продукції, а також фахівців з доочищення питної води з Дніпропетровська та Донеччини. Сьогодні члени асоціації прилучилися до підготовки серії відеосюжетів з екологічної тематики. Їх буде запропоновано Українському телебаченню, про що вже є попередня домовленість.

Нещодавно члени асоціації зустрічалися з президентом всегрецького центру екологічних досліджень «ПАНОЕ» паном Панайотісом Христодулатісом, котрий запросив екологів-харчовиків до Афін читати лекції.

Асоціація поклала собі за мету всіляко сприяти науково-технічній творчості молодих інтелектуалів, політико-правовому, фінансово-економічному й матеріально-технічному забезпеченню діяльності регіональних молодіжних об'єднань, підтримувати ділову ініціативу молодих підприємців.

Одночасно з організаційним формуванням структур асоціації іде розроблення цільових програм у різних напрямах її діяльності. Чільне місце посядуть програми екологічної освіти.

Віталій САЗОНОВ.

Друзі дитинства.

Фото Валерія ІНЮТІНА.

Граната в майонезі

На продовольчому ринку в Херсоні якийсь молодик, розізлившись на продавця за високу ціну на товар, кинув гранату. Вона вибухнула в ящику з майонезом. Постраждали 15 чоловік, одній дівчинці осколком вибило око...

На місце події негайно прибула оперативна група, особисто приїхав начальник УВС генерал-лейтенант Володимир Павлов. Злочинцем виявився А.Литвинов з Челябінська, який незаконно проживав кілька місяців у Херсоні. Встановлено, що граната РДГ-S у нього була не єдина. Уранці того ж дня він уже зірвав гранату ф-1 біля житлового будинку. Тоді, на щастя, ніхто не постраждав.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Лeнініана з кримінальним відтінком

«Голос України» повідомляв, як двоє студентів Глухівського педінституту перед черговою річницею від дня народження вождя світового пролетаріату понівечили пам'ятник В.І.Леніну, облили фарбою ще один, а заодно й розфарбували погруддя першого голови місцевого ревкому. Аргументи тих, хто наголошував на політичному підтексті цієї акції і вимагав звільнити її виконавців від будь-якої відповідальності, визнано непереконливими. Ярослава Фурсу і Дмитра Нікітенка судили як хуліганів і відповідно до статті 206 Кримінального кодексу позбавили волі на 2 роки кожного з відстрочкою виконання вироку на 1 рік.

Тим часом правопорушники, мабуть, відчувають певне моральне задоволення. Хоча б тому, що демонтаж гіпсової постаті Ілліча на території інституту, про необхідність якого ще 1992 року заявила вчена рада вузу, нарешті здійснено.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

«Правила треба поважати, пане полковнику...»

Відбулася чергова зустріч журналістів республіканських газет з працівниками ГУ ДАІ МВС України. Гостей приймали заступник начальника Управління полковник Іван КРАСЮК та начальник відділу полковник Віктор КОРНІЮК.

Вісті з автодоріг продовжують залишатися невтішними. Якщо жертвами бандитів за вісім місяців поточного року стали 400 чоловік, то під колесами машин загинуло 4200 й травмовано 30 тисяч наших співгромадян. Це — одна дорожньо-транспортна пригода на кожні 15 хвилин, а щогодини — одна смерть.

Для порівняння: у Німеччині щільність автотранспорту становить одну машину на два чоловіка, у нас — одна машина на п'ятнадцять душ. Але при цьому німців гине на автодорогах 36 чоловік на кожні 100 тисяч, а наших — 266. В Росії за тієї ж щільності автотранспорту — 663. Гірше — тільки в Румунії та Туреччині.

Причини — старі: пияцтво водіїв, поганий контроль, погані дороги, а нині — ще й погані заробітки, через що в окремих автогосподарствах за ці вісім місяців змінилося до 40 відсотків водіїв. Та й транспорт наш ... половину його, за всіма людськими й Божими правилами, треба списувати на металобрухт.

Особливо тривожить працівників ДАІ те, що гинуть діти, причому дві третини ДТП з участю дітей сталися через недотримання ними норм поведінки на дорозі. А в школі до пропаганди та вивчення цих норм і надалі ставляться так, ніби це якась перешкода навчальному процесові. А згодом ті ж школярі самі сідають за кермо, і невблаганна статистика свідчить: смертельний ризик найбільше загрожує молодим /до 24 років/ водіям.

Та що там школа — хіба тільки тут не дотримуються норм, правил? Полковник Корнiюк з деякою іронією розповів про свою недавню поїздку до колег в Угорщину, де спробував розв'язати нескладний конфлікт з місцевим «даїшником», показавши йому довідку від високого угорського поліцейського начальства. Поліцейський навіть оком не змигнув: «Навіть якщо у вас буде довідка хоч від самого Господа Бога, пане полковнику, правила треба поважати...» «Отак би й у нас», — закінчив цей сюжет полковник.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Столиця КНР Пекін. Головна площа міста Тяньаньминь.

У країнах СНД

Киргизстан

Наказ: з боргами розрахуватися

Увійти в прийдешній 1995 рік без заборгованості — таке завдання поставив перед усіма міністерствами й держструктурами Киргизстану прем'єр-міністр Апас Джумагулов. До кінця року він зобов'язав їх розрахуватися з боргами за зарубіжними кредитами і повернути державну заборгованість пенсіонерам, студентам, малозабезпеченим, пообіцявши, що з усіх, хто не виконає цих вимог, найсуворіше спитають.

Чи настане за новинкою інфляція?

Нову 50-сомову купюру введено постановою Національного банку Киргизстану в обіг 29 серпня. На ній зображено видатного державного діяча киргизького народу «Алайську царицю» Курманжан датку, котра жила в XIX — на початку XX століття. Водночас у місцевій пресі висловлюється думка спеціалістів, котрі вважають, що поява нової банкноти свідчить про нарастання інфляційних процесів і можливе «послаблення» киргизстанського сома, який протягом кількох місяців є найміцнішою національною валютою в Середньоазіатському регіоні. Очевидно, не за горами і введення 100-сомової купюри, великі партії якої вже завезено до республіки з країни-виготовлювача — Англії і покладено на зберігання до спецсховищ.

Ніщо людське не чуже

В одному з районних судів Бішкека почався розгляд позову керівника апарату уряду до заступника керівника адміністрації Президента. Кілька днів тому між ними просто в коридорах 7 поверху «Білого дому», де сидять вищі керівники республіки, сталася бійка. Обидва відповідальні чиновники звинувачують один одного в завданні образ, а тоді й ударів. Свою думку щодо інциденту поки що не висловили ні Президент, ні прем'єр-міністр.

Драма на відпочинку

1 загиблий, 5 госпіталізованих, у числі яких — двоюрідний брат і зять спікера киргизстанського парламенту, а також один народний депутат — такі підсумки масової бійки, що сталася в одній з турбаз на узбережжі озера Іссик-Куль. Син ще одного народного депутата був серед тих, хто бив. Шістьох із нападників, переважно місцева молодь, уже затримано. На виявлення решти чотирнадцяти кинуто великі сили міліції. Побитими ледве не опинилися й обидва сини спікера, які теж відпочивали тут, але їх вчасно забрав з місця події співробітник охорони батька. Як вважає МВС Киргизстану, нападниками керував районний «авторитет», а до самої групи ввійшли спортсмени, котрі займаються карате. Справжні причини інциденту зараз з'ясовуються.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Україна: боротьба за виживання

Через три роки після свого відродження як незалежної держави Україна бореться за виживання. Економіка в розрусі, Крим — вогнище політичного напруження. Судячи з результатів парламентських виборів, що відбулися навесні 1994 року, перспективи ефективного управління залишаються невизначеними. Перемога Леоніда Кучми на президентських виборах поставила до влади прибічника більш тісного співробітництва з Росією. А наміри Москви стосовно Києва залишаються в кращому разі непевними. Саме існування України перебуває під загрозою.

Серед безлічі проблем, з якими стикається Київ, найбільшу загрозу суверенітетові України становить економічна криза.

Значною мірою від економіки залежить, чи вдасться стримати поділ за етнічною, регіональною та політичною ознаками. Величезна більшість громадян України, незалежно від етнічної, географічної, релігійної та політичної приналежності, зацікавлена в отриманні більш кращих умов життя й готові дати урядові Кучми час для деякого перепочинку, за яким має бути початок економічних реформ.

Розважливий військовий потенціал і ясна військова доктрина як для воєнного, так і для мирного часу також надзвичайно важливі для виживання незалежної України. До нинішнього часу українська військова політика породжувала змішані почуття. Уряд у Києві поклав хороший початок, рішуче взявши під контроль колишні радянські війська і військові об'єкти на своїй території, швидко організувавши складання військової присяги солдатами та офіцерами і повернувши до Росії тих, хто відмовився це зробити.

Україні пощастило в тому, що її першим міністром оборони був дуже здібний генерал Костянтин Морозов. На самому початку, за його рекомендацією, українська Рада ухвалила серйозну політичну версію воєнної доктрини, котра проголошувала статус країни як такої, що не приєдналася, незалежність українського війська від внутрішньополітичного втручання і мирні стосунки з сусідами. Україна також використала свої Збройні Сили в миротворчих операціях, відігравши позитивну роль у боснійському конфлікті.

На цьому хороші новини закінчуються. На жаль, керівництво України виявилося нездатним встановити ефективний громадянський контроль чи взагалі цивілізований контроль над військовим майном.

Проблема ускладнюється тим, що в колишньому Радянському Союзі все військове майно перебувало під суворим контролем Москви, і в України було недостатньо досвіду в управлінні силами на рівні вищому за військовий округ. Окрім того, немає значних розробок у галузі національної військової стратегії, оборонного планування, оборонного бюджету чи польових навчань.

З інших видань

Ситуація в Україні становить для Сполучених Штатів не просто академічний інтерес. Україна, безперечно, геостратегічно важлива для нас з трьох причин. По-перше, вона є великою і ефективною буферною зоною — розміром з Францію — між Росією та більшою частиною Центральної Європи. Якщо вона знову потрапить під будь-яке управління з боку Росії і перестане виконувати цю функцію, політична атмосфера в Центральній Європі радикально зміниться і, певне, в гірший бік. Розмір проблем для Америки в цьому регіоні збільшиться, бо її давня наддержава-суперниця знову може стати джерелом небезпеки — хоча б і такої, що її припускають, — в регіоні.

По-друге, настання безладу й перехід до насилля в країні такого розміру й значення, як Україна, погіршить перспективи стабільності та демократії в Росії та інших сусідніх країнах. Беручи до уваги великий загальний кордон, вірогідність того, що безпорядки перекинуться в Росію, буде дуже велика.

Нарешті, останнє, що також надзвичайно важливо. На сьогодні Україна є великою ядерною державою світу. Вона також власниця цієї зброї в значній кількості, що спричиняє найбільше занепокоєння. А що Сполучені Штати серйозно ставляться до проблеми ядерного непоширення, в таких розрахунках Україні слід виділяти особливе місце.

З урахуванням усіх цих причин Сполученим Штатам слід було б сформулювати чітку й ефективну політику стосовно України. Ми маємо підштовхувати Україну до розробки та здійснення всеосяжної програми економічних реформ і надавати відповідну технічну допомогу.

На щастя, ситуація в Україні складна, але не безнадійна. Леонід Кучма, новий Президент України, має унікальну можливість відкинути помилкову політику Кравчука і розробити стратегічні підходи, які могли б надихнути націю. Такі підходи мають розглядати Україну як ключову країну Центральної Європи і важливого учасника західної економічної системи безпеки, що водночас розвиває конструктивні відносини з Росією.

Для здійснення цього підходу українське керівництво має розробити всеосяжну програму економічних реформ і привернути іноземні інвестиції; змінити законодавство та виборну систему таким чином, щоб зламати майже монопольну владу старої номенклатури на місцевому та регіональному рівні, зміцнюючи легітимність українських демократів; проводити тверду, але чутливу політику українізації, яка б сприяла національній ідентичності, водночас не сприяючи розпалюванню етнічних і релігійних конфліктів. За правильної політики і здорового підходу Україна може не лише вижити, але й процвітати.

Розумна політика США могла б покращити ці перспективи. Сполучені Штати мають продовжувати роз'яснювати всім і кожному, яке важливе значення ми надаємо тому, щоб Україна була не лише процвітаючою демократією, а й суверенною незалежною державою з непорушними кордонами. Але, зрештою, доля української незалежності вирішуватиметься в Києві.

Пола ДОБРЯНСКІ.

(Передруковано з дозволу газети «Вашингтон пост»).

Продиктовано в номер

«Наш спільний біль»

Таку назву матиме телемарафон, який проводитиме 10 вересня державне телебачення Республіки Молдова. Мета марафону — привернути увагу державних організацій, комерційних фірм, бізнесменів і просто людей доброї волі з усіх країн до трагедії, що спіткала нещодавно цю республіку: небаченої повені. Нагадуємо, що Україна вже надсилає в Молдову гуманітарну допомогу. А для тих, хто відчуває чужий біль і хоче особисто допомогти нашим сусідам, повідомляємо рахунок телемарафону: 700817 (код 28010140) в Національному банку Молдови, телефон (0422) 73-91-20, адреса: м. Кишинів, шосе Хинчешть, 64, телебачення.

До подій у Чечні

Тимчасова рада, очолювана У. Автурхановим, звинуватила сьогодні конфедерацію народів Кавказу у втручанні у внутрішні справи Чечні. В заяві тимчасової ради, як повідомили ІТАР-ТАРС, зазначено, що «за прямої участі конфедерації народів Кавказу в особі її керівників М. Шанієва та І.Бейлі у Чечні розв'язана громадянська війна проти власного народу». Активну участь у ній беруть найманці під прапором конфедерації. Заявивши про неприпустимість втручання третьої сторони у внутрішні справи Чечні, тимчасова рада попередила конфедерацію народів Кавказу, що будь-яка дія «буде адекватно оцінена чеченським народом, а найманців за законами військового часу будуть знищувати на місці».

У МЗС Росії отримана нота із Грозного, в якій російській стороні пропонується відновити «конструктивний переговорний процес», як іноземній державі, а міністра закордонних справ Росії А.Козирєва запрошено на святкування третьої річниці відновлення незалежності Чечні. Як заявив на брифінгу журналістам директор департаменту інформації і преси МЗС РФ Г. Карасін, — такі офіційні ноти із Грозного являють собою звернення, за формою, що суперечить конституційним основам російської держави.

З 6 вересня припинено рух пасажирських поїздів Азербайджанської залізниці, що ідуть до Москви, Києва, інших міст СНД через Чечню. Як повідомили в управлінні Азербайджанської залізниці, рішення про тимчасове закриття залізничного сполучення через Чечню прийнято у зв'язку з загостренням ситуації у цій республіці і для гарантування безпеки пасажирів.

Перші практичні результати

Як уже повідомлялось, урядова делегація України на чолі з міністром промисловості Анатолієм Голубченком провела переговори в Казахстані. Вони вже дали практичні результати: перший ешелон хромової руди пішов з Казахстану в Україну. Отже, почав діяти механізм взаєморозрахунків, який виробили делегації двох країн.

У ці дні делегація України перебуває в Ташкенті. Вже перші переговори свідчать про те, що Україна і Республіка Узбекистан мають намір розвивати економічне співробітництво.

Як повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Узбекистан Володимир Сметанін, «нині товарообороот між нашими країнами становить за перше півріччя 62,9 млн. доларів. Україна має позитивне сальдо в 2,3 млн. доларів». Посол зазначив, що цей торговельний оборот незначний. Але він може збільшитись. Україна зацікавлена у поставках з Узбекистану рідкоземельних і дорогоцінних металів. У свою чергу Узбекистан хоче одержувати з України продукцію металургійної промисловості, машинобудування, досконалі технології в галузі електроніки, цукор, борошно, м'ясопродукти.

ВИКЛИК ЗЛОЧИННОГО СВІТУ ПРИЙНЯТО

Зняти кримінальну блокаду державотворчих реформ

Першим нормативним актом новообраного Президента України Л.Кучми став Указ «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби зі злочинністю». Верховна Рада підтримала одне з найбільш важливих, але неоднозначно зустрінутих його положень, прийнявши Закон «Про запобіжне затримання особи».

Все це зв'язано з тим, що нині злочинність, передусім організована, чинить такі перешкоди державотворчим реформам, що без усунення їх вони приречені.

Зростання злочинності підриває довір'я до органів влади й управління, правоохоронних структур, в тому числі й органів внутрішніх справ.

І це має певні підстави. Корисливі посягання на особу, її життя, майнові інтереси досягли небувалих масштабів. Ринкові відносини, які у багатьох випадках зародилися на кримінальному грунті, продовжують розвиватися у далекій від законності й цивілізованості площині. Там панують не закони економіки, а «право» сили і спритності. Вимагають, грабують, крадуть, обдирають не лише на шляхах, вулицях, ринках, а й у офісах та банках.

Значно складнішим — з погляду виявлення та розкриття злочинної діяльності — став криміногенний контингент.

Спецпідрозділ боротьби з організованою злочинністю УВС Чернігівської області розкрив убивство на замовлення двох керівників одного з київських спільних підприємств. Виявилося, що «кілером» був генеральний директор іншого підприємства — колишній полковник збройних сил. У нього вилучено два карабіни з оптичними прицілами, малокаліберний пістолет, пістолет Макарова, чотири мисливські рушниці, вісім гранат та інша зброя, боєприпаси, вибухівка. Одне слово — професіонал. Отож зростання злочинницького **професіоналізму** проявляється не лише в озброєності, технічній оснащеності, організованості, але й у розвиткові різних форм організованості. У них уже є розвідка, контррозвідка і т.ін. Відповідно до умов нами запроваджуються принципово нові методи і структури оперативно-розвідувальної діяльності в злочинному середовищі. Це вимагає небувалого нарощення професійного, кадрового потенціалу наших спецпідрозділів і чималих асигнувань.

Викриваючи злочинність у фінансово-кредитній і банківській системах, доводиться продиратися крізь плутанину в сфері банківської діяльності, зважати на відсутність єдиної нормативної бази, яка б регламентувала кредитування, випуск і реалізацію цінних паперів, брати до уваги відставання банківських технологій від світових стандартів.

На мою думку, вже не терпить зволікання чітке визначення ролі й місця Національного банку України в загальній структурі фінансово-кредитних і банківських органів, його повноважень щодо контролю за ними. Тільки так можна забезпечити належний вплив на банківську політику. Зараз тут домінує комерційний сектор банківської діяльності, а він повсюдно уражений зловживаннями та правопорушеннями.

Простежуються організовані, цілеспрямовані дії для отримання значних коштів, їх «відмивання» в іноземних банках і подальшого використання вже легальними способами — через створення спільних підприємств, інвестування, участі у роздержавленні й приватизації шляхом заволодіння контрольними пакетами акцій.

Щоб отримати надприбутки, злочинні угруповання активізують реалізацію в Україні фальшивих грошей і цінних паперів США, ФРН, Великобританії, інших країн. Збувають і виготовлені за кордоном фальшиві українські карбованці.

У Дніпропетровську, наприклад, фальшивомонетник-рецидивіст зібрав групу «однодумців» й організував карбування шведських крон, та не як-небудь кустарно, а з використанням лабораторного й виробничого обладнання деяких промислових підприємств міста. Тут же карбували і «царські» червінці — з промислового золота та переплавлених ювелірних виробів, що їх скуповували у населення. Дзвінку продукцію збували у різних містах України та Прибалтики. Отже, безладдя, безгосподарність у державному секторі, подекуди невизначені стосунки між державною та іншими формами власності неабияк сприяють розвиткові кримінальної заповзятливості.

За умов такої безконтрольності з України вивозять і збувають за кордоном метал, нафтопродукти, сировину, ліс та багато ще чого, вкрай необхідного нашій економіці тут, на нашій землі. Керівники деяких держпідприємств вступають у змову з представниками інофірм і за хабарі організують поставку за кордон продукції за демпінговими цінами.

Саме таким чином, завдяки незаконній реалізації продукції Криворізького металургійного комбінату, багатіла група службових осіб.

Отож важко переоцінити важливість виконання указу щодо наведення порядку в обліку і зберіганні матеріальних цінностей, зброї, боєприпасів, вибухових пристроїв, отруйних, радіоактивних речовин, наркотиків.

На справжнє пограбування народу та держави перетворилася в основному приватизація державного майна, що набула чисто тіньових форм. Трудівник фактично виставлений за двері — чекати нових хазяїв. Тим часом власники багатьох магазинів, ресторанів та й промислових підприємств уже визначилися. Більше того, державні підприємства навмисне знецінюють, майно списують з балансу чи просто приховують від обліку. І все це діється на організованій основі.

До найтяжчих наслідків призводить розладнання державного контролю за зберіганням зброї. Тільки за останні півтора року у членів організованих злочинних груп вилучено 342 одиниці вогнепальної зброї (без урахування результатів спеціальних заходів). Все більше злочинів скоюється саме із застосуванням зброї, причому це не лише пістолети, а й автомати, гранатомети, вибухівка, а є випадки, коли до рук злочинців потрапляли навіть ракетні установки. Украй прикро констатувати, що серед основних постачальників зброї злочинному світові — особи з числа військовослужбовців, які користуються значним ослабленням армійської дисципліни та порядку зберігання військового майна.

Злочинні посягання на особистість вчиняються з дедалі наростаючими зухвалістю і цинізмом.

Отже, симптоматично, що в президентському указі чільне місце посідають скоординовані заходи для **забезпечення безпеки людей**. Розпочалися вони негайно. Але наважуся запевнити, що ця негайність реакції не має нічого спільного зі спонтанністю або кампанійщиною. Просто — гранично сконцентровані сили на реалізацію тієї інформації, що здобувалася у процесі методичної копіткої праці оперативних співробітників, слідчих.

Ось як була проведена операція під кодовою назвою «Верховина». До неї було залучено близько 130 тис. співробітників органів внутрішніх справ, у тому числі 1,4 тис. з внутрішніх військ, а також понад 3,5 тис.— з Національної гвардії України, 12 тис. одиниць автотранспорту та 16 бронетранспортерів. Можуть сказати: та це ж справжні бойові дії! Так, але ж злочинний світ уже давно веде війну із застосуванням не лише великої кількості різноманітної зброї, про що йшлося, але й транспорту, засобів зв'язку та інших досягнень цивілізації, що їх вони обертають проти неї.

В результаті операції затримані й притягнуті до відповідальності 65 тис. правопорушників, серед яких 226 злочинців-«гастролерів», знайдено 934 особи, які ховались від слідства та правосуддя. Основні зусилля були спрямовані на виявлення та знешкодження бандитських зграй, організованих озброєних злочинних угруповань; органами внутрішніх справ ліквідовано 347 злочинних груп. Вилучено 567 одиниць вогнепальної зброї (у тому числі два кулемети, дев'ять автоматів), 23,2 кг вибухівки, понад тонну наркотичних речовин. Але найсуттєвіший результат — помітне зниження під час операції загального рівня злочинності.

Співробітниками органів внутрішніх справ у процесі операції розкрито 3656 злочинів, зокрема 52 умисних убивства, 29 розбійних нападів, 177 пограбувань та інші правопорушення.

Не обминули увагою і сферу економіки, зокрема кредитно-фінансову та банківську системи, зовнішньоекономічну діяльність і торгівлю.

Тепер надзвичайно важливо не послаблювати виконання президентського указу, як це досі бувало з подібними нормативними актами, і суворо дотримуватися встановлених ним термінів. Зокрема це стосується забезпечення правоохоронних органів, передусім спеціальних підрозділів боротьби з організованою злочинністю, матеріально-технічною базою в обсягах, передбачених Законом України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» і відповідними рішеннями Кабінету міністрів. Досі ці рішення не виконувались. Тим часом і згадана операція, і повсякденність засвідчують: в оснащеності сучасними технічними засобами, хоч би й тим же швидкісним транспортом, та навіть пальним до нього, ми продовжуємо відставати від злочинного світу.

Позитивні емоції у наших співробітників викликає, безперечно, і розуміння Президентом проблеми їхньої безпеки під час виконання службових обов'язків, так само, як і безпеки потерпілих та свідків, що виявилося у намірі прискорити підготовку і внесення на розгляд Верховної Ради законопроектів про посилення кримінальної відповідальності за відповідні злочини. Адже злочинці, особливо ж лідери організованих груп, все частіше — особисто або через свої зв'язки — намагаються залякати не лише потерпілих, свідків, інших учасників судочинства, але й співробітників правоохоронних органів та їхніх близьких, намагаючись уникнути відповідальності за вчинене.

Я вже мав нагоду, **доповідаючи сесії Верховної Ради Закон «Про запобіжне затримання особи»**, свідчити про те, що куди важче працювати з потерпілими та свідками, аніж із злочинцями. Останні, маючи за собою силу, зв'язки, в руках — величезні кошти, перед очима — численні приклади безкарності подібних до них осіб через «беззубість» деяких законів, а тим більше залишаючись на волі, впевнено «озвучують», як їм вигідно, показання і потерпілих, і свідків. Тому, зокрема, з прийняттям згаданого закону ми одержали ефективний засіб викриття досі практично недосяжних для правосуддя «стовпів» організованої злочинності, інших найбільш небезпечних правопорушників.

Безкарність залишається одним з найістотніших «стимуляторів» злочинності в усіх її формах та видах. У зв'язку з цим дуже непокоїть неадекватність судової практики реальній криміногенній ситуації та проміжним результатам оперативних служб у боротьбі зі злочинністю.

Наприклад, протягом 1992—1993 років органами внутрішніх справ порушено відповідно 1408 та 1812 кримінальних справ за фактами вимагань, скоюваних здебільшого членами організованих злочинних груп. Тим часом у минулому році за ч.1 ст.144 (вимагання) Кримінального кодексу України засуджено лише 79 чоловік, з них до позбавлення волі від трьох до п'яти років — двоє, від двох до трьох — шестеро, до двох— 15. Загалом переважає символічне покарання — виправні роботи та відстрочка виконання вироку. Це ж стосується й інших двох частин статті.

Не «працює» ст.69 Кримінального кодексу (бандитизм), хоча підрозділи боротьби з організованою злочинністю затримують групи з явними ознаками бандитських.

Взагалі аналіз діяльності підрозділів боротьби з організованою злочинністю свідчить, що подекуди **зусилля**, яких вони — у взаємодії з іншими підрозділами органів внутрішніх справ та Служби безпеки — докладають для викриття і знешкодження небезпечних угруповань, **зводяться нанівець** у подальших процесах правосудної відправи. До злочинців не завжди застосовують передбачені законом санкцій, що випливають із характеру та суспільної небезпеки протиправних діянь, допускають необгрунтоване зволікання з розглядом кримінальних справ або невмотивоване припинення їх чи повернення на додаткове розслідування.

Живильним джерелом для злочинного середовища є також корупція. Фронтальний наступ на неї починається, схоже, тільки тепер, що знов-таки не випадково збігається з виходом президентського указу. Про це судити можна вже навіть з останніх повідомлень про кримінальні справи, порушені Генеральною прокуратурою. Наші підрозділи досі могли лише підступати до цього всепроникного явища через відсутність не лише відповідного законодавства, а й самого поняття «корупція» (так само, до речі, як «організована злочинна група», «організатор» тощо). А проте виходів на нього, здебільшого через такий «класичний» злочин, як хабарництво, ми мали й маємо доволі. Близько тисячі фактів хабарництва виявлено вже в поточному році. Багато які з них яскраво показують корумпованість певної частини державних службовців. Так, у Кривому Розі викритий в отриманні хабаря — автомашини ВАЗ вартістю 220 млн. крб. — один із керівників Міністерства промисловості України. Цим він був винагороджений за сприяння одній з комерційних структур у придбанні за пільговими цінами металопрокату на комбінаті «Криворіжсталь» для реалізації за кордоном.

Зрозуміло, що таку тяжку хворобу державного апарату, як корумпованість, можна здолати лише над зусиллями вищої державної влади в поєднанні з таким законодавством, яке зробить подібні пошуки додаткових доходів не лише небезпечними, й невигідними. Адже в розвинених країнах державну службу цінують передусім за фінансову та соціальну стабільність. Що ж до специфічних (оперативно-розшукових та інших) можливостей правоохоронних органів у цьому плані, то вони і зараз досить значні, якщо використовувати їх результати повною мірою.

Я навів тут лише певну частину факторів та обставин надзвичайної ускладненості криміногенної ситуації в Україні та засобів її поліпшення. Так вони уявляються мені з позиції юриста-практика, що віддав правоохоронній справі понад 30 років.

Дуже хотілося б вірити, що Указ Президента «Про невідкладні заходи щодо боротьби зі злочинністю» є актом державного волевиявлення, котре подолає всі згадані перешкоди. Підстави для оптимізму є, бо указ почав діяти буквально з перших годин після його прийняття.

Активізувалася у цьому напрямку і Верховна Рада. І від того, наскільки оперативно й повно вона згармонізує його принципові моменти з вимогами законності та основних прав людини, залежить подальша його дієвість і, зрештою, — ефективність боротьби зі злочинністю.

Олександр ІЩЕНКО,
перший заступник міністра внутрішніх справ України.

Інформація про перший випуск акцій відкритого акціонерного товариства «CINEMA-INVEST»

I. Фірмове найменування емітента: відкрите акціонерне товариство «Cinema-invest» (далі за текстом — АТ).

Місцерозміщення АТ: 252054, Україна, м. Київ, проспект Перемоги, 44, Кіностудія ім. О. П. Довженка, кімн. 23, тел. 441-41-21, 441-41-01; факс 446-62-72.

II. Мета діяльності АТ — об'єднання матеріальних та фінансових ресурсів акціонерів для підвищення конкурентоспроможності й ефективності виробництва, підвищення експортного потенціалу України, залучення іноземних інвестицій в економіку України та одержання прибутку на вкладений капітал.

АТ здійснює виробничо-господарську, наукову, комерційну та інші види діяльності, спрямованої на розвиток кінематографа України, розширення обсягів виробництва, прокату та конкурентоспроможності кінематографічної та відеопродукції, залучення фінансових коштів до розвитку українського кіномистецтва, а також одержання прибутку й задоволення на підставі отриманого прибутку соціально-економічних інтересів акціонерів.

III. Статутний фонд АТ становить 100 000 000 000 (сто мільярдів) українських карбованців і розподілений на 400 000 (чотириста тисяч) акцій номінальною вартістю 250 000 (двісті п'ятдесят тисяч) українських карбованців кожна, серед яких 100 000 (сто тисяч) простих іменних акцій та 300 000 (триста тисяч) акцій на пред'явника. Засновникам належать 100 000 простих іменних акцій загальною вартістю 25 мільярдів карбованців. Акції реалізують за номіналом.

IV. Склад засновників АТ: «Кінокорпорація «Cinema- Kiev» та фізичні особи — громадяни України.

V. Бухгалтерських балансів, прибутків та збитків, інших фінансових звітів та прострочених заборгованостей АТ не має.

VI. Рішення про випуск цінних паперів прийнято на зборах засновників 25.08.1994 р. (протокол № 1).

VII. Продаж акцій АТ — відкрита передплата у вказані строки.

Оплата акцій АТ — в українських карбованцях, іноземній валюті, цінними паперами, іншими майновими правами. Акціонеру видається сертифікат на право володіння акціями.

VIII. Строк емісії — з 1 вересня по 1 листопада 1994 року.

Розміщення акцій АТ проводить за адресою 252054, Україна, м. Київ, проспект Перемоги, 44, кіностудія ім. О. П. Довженка, кімн. 23, тел.: 441-41-21, 441-41-01; факс 446-62-72.

IX. У разі якщо передплата акцій перевищує розмір оголошеного статутного фонду, провадять відмову у зайвій передплаті згідно з переліком передплатників з кінця переліку.

X. Виплата дивідендів — один раз на рік зі щомісячною виплатою проміжного дивіденду. Розмір дивіденду визначають збори акціонерів за результатами фінансового року. Розмір проміжного дивіденду визначає правління АТ. Дивіденди нараховують за умови повної сплати вартості акцій, оголошують на одну акцію без вирахування податку, виплачують за адресою емітента поштовим переказом або перерахунком на розрахунковий рахунок.

XI. Права та пільги акціонерів — участь у голосуванні, отримання інформації про діяльність АТ, першочергове придбання цінних паперів АТ та інші пільги, що передбачені чинним законодавством України та статутом АТ.

XII. Діяльність АТ залежить від політики центрального уряду, місцевих органів влади щодо приватної ділової активності та суцільного погіршення стану економіки в Україні.

«Не винні ми! Вони до нас самі приходять»

Приблизно так, дещо перефразувавши цитату, що стала крилата, актриси з відомої комедії, хочеться відповісти нашим читачам, які виписують газету російською мовою і одержують деякі закони та інші нормативні акти українською

Як тільки не називає нас ця категорія читачів, звинувачуючи редакцію газети в обмані передплатників, неуважності й безвідповідальності. Наприклад, Борис Александров з Новомосковська Дніпропетровської області називає публікацію законів та інших нормативних актів українською мовою в російськомовному варіанті газети не інакше як «злочином» і вимагає, щоб «ГУ» був російською від «а» до «я», вважаючи все це не чим іншим, як «націоналістичною провокацією, дискримінацією сотень тисяч громадян України.., націоналістичним свавіллям редакції і насильницькою українізацією».

Обурення деяких наших читачів зрозуміти можна. Адже, як пише Олександр Зелінський з Генічеська Херсонської області, «нас 50, 60, 70 і 80-річних не перевчили» на українську мову, і констатує, що переучувати вже пізно. Не можна не погодитись і з думкою Н. Спиридонова із Запоріжжя, що публікація законів російською мовою дає змогу точно зрозуміти зміст правової норми, а «без точного, буквального розуміння закону його застосування неможливе...»

Мовна проблема в Україні існує, і це вже визнаний вищими службовими особами факт. У своєму нещодавньому виступі у Верховній Раді Президент України Леонід Кучма заявив, що добиватиметься надання російській мові статусу «офіційної», збентеживши, правда, багатьох фахівців пошуком відповіді на запитання, чим же відрізняється державна мова від офіційної. Та не будемо вже про поняття. Тим більше, що наша газета вже публікувала думку щодо цього директора Інституту української мови НАН України Олександра Тараненка («ГУ» від 18 серпня 1994 року), з висновками якого особисто я згоден.

Разом з тим, визнання існування мовної проблеми поки що не впливає на розв'язання проблем, пов'язаних з одночасною публікацією українською й російською мовами законів України та інших нормативних актів у нашій газеті. З 1 січня 1992 року наша газета виходить двома мовами — російською й українською, і вже з жовтня 1992 року редакція газети намагається привернути увагу Верховної Ради України до цієї проблеми. Своїми публікаціями «Закони — українською і не тільки» (23 жовтня 1992 року), «Редакція «знущається» чи?..» (19 лютого 1993 року), «Два юристи — три думки» (31 березня 1994 року) ми намагалися роз'яснити нашим читачам суть проблеми, пов'язаної з перекладом законів та інших нормативних актів з української російською мовою, доводячи, що вини редакції в публікації деяких нормативних актів українською мовою в російськомовному варіанті газети нема.

Мало того, з травня 1993 по червень 1994 редакція газети змушена була стати перед судом як відповідач за те, що публікує нормативні акти українською мовою в російськомовному варіанті газети. Суд, розглянувши матеріали й документи, вивчивши докази позивачів і відповідача, дійшов висновку про невинність редакції газети, залишивши позов без задоволення.

Визначивши в Конституції України обов'язок Президії Верховної Ради — здійснювати публікацію законів українською і російською мовами, законодавчо не враховано легітимності тексту закону, опублікованого російською мовою, бо закони сьогодні приймають лише українською мовою. Органу, який здійснював би офіційний переклад, немає. Тексти законів російською мовою, що їх друкують у нашій газеті, редакція отримує з Укрінформу. При цьому хотілося б відзначити, що редакція отримує переклади не всіх законів і нормативних актів, а переклади деяких з них надходять уже після публікації нормативного акту в нашій газеті українською мовою. Чекати на переклад редакція може не завжди, бо основна частина законів або набирає чинності з моменту їх опублікування (а він, момент, визначається не нами, а Верховною Радою), або має конкретну дату набрання чинності.

А переклад усіх текстів нормативних актів, що підлягають публікації, власними силами суперечитиме основним принципам інформаційних відносин, закріплених у ст.5 Закону України «Про інформацію». Зокрема принципу повноти й точності інформації.

Отримуючи матеріали з Верховної Ради і Кабінету міністрів України українською мовою, редакція не може гарантувати точність і повноту перекладу через специфічність тексту, що містить спеціальні терміни, звороти тощо.

Редакція газети «Голос України» вважає, що реальне здійснення публікації усіх нормативних актів російською мовою в російськомовному варіанті газети зможе забезпечити тільки в разі чіткого законодавчого й організаційного забезпечення цього процесу як з боку Верховної Ради, так і Кабінету міністрів України.

На мою думку, враховуючи те, що значна частина народних депутатів (та й населення) України за рідну мову вважає російську, можна було б внести відповідні поправки до актів, що регламентують діяльність Верховної Ради, які дозволили б приймати, наприклад, закони двома мовами (українською й російською), забезпечивши, таким чином, легітимність тексту закону російською мовою. Тим більше, що це дозволило б у майбутньому гарантувати права громадян на державне забезпечення можливості знати власні права та обов'язки, що визначається поки що проектом Конституції України.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Спорт

«КИЇВ-БАСКЕТ» — СУПЕРКЛАС!

Українські баскетболісти зробили упевнений крок у розиграші Кубка Європи!

У Київському палаці спорту фірма «Денді» знову влаштувала величезне спортивне свято. І головною подією на ньому, звичайно, був баскетбольний поєдинок попереднього етапу розиграшу Кубка Європи серед клубів. Віце-чемпіон України «Київ-Баскет» приймав клуб «Мустанг-Джинс» з Нідерландів і здобув блискучу перемогу — 89:63 (39:32)! З таким запасом міцності (26 очок) наші хлопці можуть спокійно вирушати в гості, де 13 вересня зіграють повторний поєдинок.

Тепер, коли хвилювання позаду, можна спокійно все проаналізувати. Слід сказати, що суперник у киян був не такий уже й знаменитий, але і не з слабких. Клуб «Мустанг-Джинс» засновано 1951 року, чотири рази він ставав чемпіоном своєї країни. І на європейській арені виступав часто, тому має неабиякий досвід. Є в складі команди з міста Ден Хелдер й іноземці — американець Матт Станфорд і канадієць Тревіс Стил. П'ятеро з команди гостей виступають за національну збірну Нідерландів.

— Наш поєдинок складається з двох зустрічей, — сказав на передматчевій прес-конференції наставник гостей Мейднерт ван Віін. — Але ми маємо певну перевагу, бо повторна зустріч, яка може вирішити все, пройде на нашому майданчику. Але треба виграти в Києві...

Не виграли гості, слава Богу. Більше того, поступилися за всіма параметрами. Гра наших хлопців сподобалася і тим чотирьом тисячам глядачів, які прийшли на баскетбольне свято до Палацу, і наставникам наших національних збірних: чоловічої — Зурабові Хромаєву і жіночої — Володимирові Рижову. Обоє дуже переживали за «Баскет» і щиро раділи його перемозі, високо оцінили і командні, індивідуальні дії господарів.

Назву імена тих гравців, які здобували цю чудову перемогу: Олег Рубан, Володимир Шевченко, Євген Мурзін, Андрій Підковиров, Віктор Савченко, Сергій Половко, Віктор Грищенко. Кожної миті готові були замінити товаришів — В'ячеслав Євстратенко, Володимир Рижик, Микола Кофанов. Практично все виходило того вечора у чудового майстра влучного кидка Мурзіна, який приніс команді 28 очок. Підтвердив бомбардирські якості й віртуозний капітан, граючий головний тренер «Київ-Баскета» Підковиров. У його активі 23 очки.

— Я дуже радію нашій сьогоднішній перемозі, — сказав мені двічі президент: фірми «Денді» і Асоціації баскетбольних клубів України Михайло Бродський. — Хлопці зробили чудовий подарунок киянам. Було яскраве свято, яке, як на мене, трохи підняло настрій нашим людям. Вісім українських клубів — шість чоловічих, два жіночі — стартують нині на європейській арені. Приємний факт, чи не правда? Завдяки баскетболу більше знатимуть про нашу молоду державу. До речі, протягом останнього року жоден з баскетболістів (виняток — Потапенко з «Будівельника», який нібито поїхав на навчання до США) не залишив Україну. Натомість додому активніше злітаються наші майстри. Це дуже приємна тенденція...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: атакує «Київ-Баскет».
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дві хвилини, які зіпсували радість перемоги. Але не зовсім

Україна — Литва. 3:2 (1:0). Відбірковий матч першості Європи серед молодіжних команд. Київ. Стадіон «Динамо». 6 вересня. 5000 глядачів. Голи: Пушкуца,5 (1:0), Ребров, 48 (2:0), Ребров, 54 (3:0), Мацюлявічюс, 59, з пенальті (3:1), Данченко, 61 (3:2).

Попередження: Ребров, Шулявскас, Янкаускас, Якімавічюс. Вилучення: Якімавічюс.

Збірна України: Шовковський, Коваль, Парфьонов, Ващук, Михайленко (Круковець, 46), Кардаш, Косовський (Ковальчук, 46), Кривенцов, Ребров, Пушкуца, Г.Мороз.

Збірна Литви: Мачюліс, Казлаускас, Мацюлявічюс, Якімавічюс, Кончельскіс, Венглевічюс, Шулявскас, Ражанаускас (Данченко, 56), Руджоніс, Янкаускас (Морінас, 46), Подеріс.

Переконаний, що гра молодіжної команди сподобалася уболівальникам, які спостерігали за дебютною зустріччю на офіційному рівні. Після численних проб головний тренер збірної Володимир Мунтян зупинив свій вибір на гравцях клубів, які лідирують у національному чемпіонаті. А в нападі тон задавали швидкий Пушкуца з бориспільського «Борисфена» та Ребров. Не дивно, що рахунок у матчі було відкрито після флангової передачі Мороза на Пушкуцу, а асистував бориспільцям Михайленко, який і розпочав цю результативну атаку.

Саме після неї молодь впоралася зі стартовим хвилюванням і заграла ще азартніше. Вже в першому таймі Михайленко, Кардаш і Ребров могли вчинити розгром литовцям. Та вдало зіграв їхній голкіпер Мачюліс. Щоправда, Ребров, опинившись з ним віч-на-віч, розгубився і втратив м'яча...

На початку другого тайму Ребров цілком реабілітувався, забивши два голи-красені. І тут сталося те, що доводиться спостерігати в матчах «дорослих» команд: футболісти збірної України заспокоїлися і зупинилися. А гості не забарилися скористатися ситуацією і нагадали господарям, що матч триває 90 хвилин.

Наша команда кинулася виправляти становище. Кілька небезпечних моментів біля воріт литовців створили Пушкуца, Мороз, Кривенцов, але вдача відвернулася від наших остаточно.

Утім, попри все, відчувається, що потенціал у молодіжної збірної України величезний, що вона може грати на високих швидкостях, вирішувати складні завдання. Тобто перший млинець у дебютантів виявився не гливким. Але попереду в них суперники ще іменитіші.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС України
Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
25[illegible]9, м. Київ-19, вул. [illegible] Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 391035.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311170.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».